

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

A béke.

Debreczen, január 16.

A politikában hálátlan dolog a prognosztikálás. Ki merne garanciát vállalni azért, hogy a most folyó vajadásból béke támad-e vagy ádázabb háború? — Hogy a közállapotok szanálódni kezdenek, azt a béketörekvések bizonyítják. Persze az akarrattól a cselekvésig hosszú és rögös az út és a politikában nem példátlan eset, hogy a mikor kibontakozást keresnek, akkor zavarják igazán össze a dolgokat. Nálunk ez az eset nem is olyan elképzelhetetlen. Hevesek és egyuttai csökönyösek vagyunk. Egyikünk sem hagyja egykönnyen a maga igazát, akár való, akár vélt igaza legyen. A hajthatatlanságot virtusnak nézzük akkor is, a midőn nem egyéb kicsinyes bakafántoskodásnál.

A békeföltételeket az ellenzék diktálja és a disszidensek közvetítik. Hát ne vágjunk a kritikával az események fejlődése elé. — Mondjuk egészében a föltételeket méltányosoknak és elgondolhatóknak. Egykét megjegyzés elől azonban, a mely nagyon kínálja magát, nem zárkozhatunk el.

Hogy közállapotaink lefolyása a rendszer mederbe tereltesse, legfontosabb, legvitálisabb érdeke a gazdasági kiegyezés Ausztriával. Venia sit verbo: ebben a kérdésben az ellenzék politikája nagyon is optimisztikus, hogy naivnak ne mondjuk. Az önálló, független gazdasági élet igen szép dolog, bizonyára dédelgetett álma a

megcsontosodott mameluk lelkeknek is; de kérdés: lehető-e külső- és belső viszonyaink miatt egyaránt? Es nekünk ugy tetszik, hogy lehetőségét nem hánytuk meg kellőképen, hogy — mert vágyakozunk reá, lehetőségét nem is igen vizsgáltuk. A régi gravaminális politika fegyvereivel harcoltunk ebben a specific modern kérdésben. A praktikus szempontokat föláldoztuk a hazafias frázisoknak. Az önálló gazdasági élet kérdését inkább izgató kortes fogásul dobtuk az életbe, semhogy attributumait, föltételeit tisztáztuk volna. Vádaskodunk és vádaskodunk a kiegyezés hívei ellen, hogy hatalmas meg utilitárium érdekeknek föláldozzák a köz javát. Pedig gazdasági kérdéseket nem lehet frázisokkal megoldani. Gazdasági kérdések tisztázásában a radikálizmus a legmegbízhatóbb mód. Efajta kérdésekben az szolgálja a legigazabban a közérdekeket, a ki a legopportunosabb, a ki a legkisebb bizonyost sem kockáztatja a legingerlőbb bizonytalanért sem.

De hát a haza veszendőben, azt meg kell menteni minden áron: ez az ellenzéki politika tartalma. Hogy a parlamentárizmust megmentse, a törvényhozást kicsiny de annál nevetésesebb komédiázás színhelyévé süllyesztette. A magyar hisztória azonban más tanulsággal szolgál. Valahányszor a magyar haza veszedelemben volt, pedig sokszor volt abban ezer esztendő folyamán: sohasem mentette meg a frázis, meg a mellveregetés. A hazának

mindig munkára, szivósságra, okosságra volt szüksége, hogy az örvényből meneküljön. Ma talán nagyobb szüksége van rá, mint előbb bármikor. A nemzet többsége mindig különbséget tudott tenni azok között, a kik tettel szolgálták a hazát és nem csupán szép szavakkal. Valószínűen megteszi a megkülönböztetést most is. Es ez az ítélet bizonyára nem fogja dicsérni az utópisztikus, frázisos, rakoncátlanok hazafiságot.

A helyzet. Szombaton délután minisztertanács volt, amelyen a békefeltételekről tárgyaltak. Este Bánffy Dezső br. miniszterelnök báró Fejérvári Géza Bécsbe utaztak, hogy a király elé terjesszék a békefeltételeket. — Bánffy Dezső báró hosszasan tanácskozott gróf Tisza Istvánnal. A békekilátások fölül nagyon megoszalanak a vélemények. Vannak akik még mindig biznak a kompromisszum lehetőségében. De a pessimisták minden reményről lemondanak.

Hivatalos helyről vett értesülés szerint, Bánffy Dezső báró miniszterelnök Bécsbe az ellenzék pontozatait, a vezérő politikusok véleményét és a saját javaslatait a királynak előterjesztette. A döntés az ellenzékkel a miniszter elnök visszaérkezése után fog közölni mely a tárgyalásoknak az adott alapon való folytatását fogja indítványozni.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRGZAJA

EMLEKEZÉS.

Mikor még ugy pillangó-módra
Himes mezőn a fák alatt
Eljátszadoztunk . . . (Ugy tinik fel,
Miként ha mostan volna csak.)
Versenyt futottunk a szellővel.
Kedvünk betöltte a határt:
Majd a fa alatt megpihentünk.
Ha már nagyon elfáradánk.

És elmerengünk némán, szótlan,
Kezembe véve kis kezéd,
Olykor veténk egymásra lopva
Egy egy futó tekintetet.
Ah! e futó tekintetéből —
Egész világ mosolyogva ránk,
Lelkünk gyönyörrel ittasítva . . .
S mi olyan boldogok valánk!

Hová lett mindez? — Ködbe foszlott!
Szívünben csak emléke él,
— Halványan, mint derengő mécses,
Bolygó sugár, sir éjjelén —

Elfordultál! . . . A drága szempár
Nem tűndökölt többé felém,
S én elvesztett boldogságom
Hiába üzem! — nem lélem.

Az élet utain.

Irta; Madaras Gyula.

Talán nem is látták eddig egymást. — Csak most, hogy egy asztalka mellé kerültek: mutatkoztak be egymásnak.

A ki ösmeri az ilyen futólagos bemutatásokat, tudja, — hogy milyen szokott lenni.

Épen ugy nem tudják egymás nevét az után sem az illetők, mint azelőtt. Olyan gépiesen daráljuk el nevünket, hogy bizony azt senki meg nem érti. De meg nem is olyan nagyon figyelünk oda: hogy is hívják azt a másik urat. Pusztán udvariasság, szokás az egész.

Szöke Gáspár ur a városi aljegyző s Vig Bernát, a szomszédvárménye egyik városának telekkönyvezetője is — bizony a kölcsönös bemutatás után, épen ugy nem tudták egymás nevét, mint addig. Hanem azért hamar összebarátkoztak.

Mindakettő mulatni akart; már pedig mulatni csak párosával — esik jól, ha már többen nincsenek.

Vig Bernát három év óta nem volt ebben a városban.

Mikor első felesége hűtlen lett s elvált tőle, áttétette magát a szomszéd vármegyébe: gondolva, hogy majd a távolság, mely közte s elvált első felesége közt keletkezett, felédettni fogja vele lelke baját.

Hát a távolság megis volt közte s első felesége közt, ám a feledést illetőleg, aligha mondhatnók ezt.

Mint gyermeknek a sötétben a kísértet gondolata — fel feltolakodott az ő lelkében is többször ama gondolat: hátha nem volt hűtlen az asszony . . . hátha csak nem szerezte őt?

Dehát végre is három év nagy idő: vagy legalább elég arra, hogy az ember, ha vigaszt nem is, de megnyugvást találhasson. Ilyen formán volt a dolog Vig Bernáttal is. — Okos dolog volt — mondogatta magában — ez az elválás, legalább mindaketten boldogok — az a hűtlen asszony is a második férjével, aztán ő is második feleségével.

Hanem azért, mikor azt az idézést kapta, hogy valami tanusodás végett meg kell jelenie itt a törvényszéknél; hogy ide kellett

Országgyűlés.

— január 14.

Tisztán csak névszerint való szavazással telt el a mai ülés is.

Már senkisésem érdeklődik az ilyen ülések iránt, üresek a karzatok, üresek az újságírók páholyai, üresek a padok.

Csak a jegyzőkönyv olvasását kíséri még némi figyelem, mert itt jönnek a válogatott módosítások.

Mindennap vadabbak lesznek ezek a módosítások. Ime, mit kértek s miről szavaztak ma:

Blaskovich Ferencz nemzeti párti hibázta, hogy a jegyzőkönyv nem említi hogy az elnök minden szavazás előtt 5 percre felüggeszti az ülést.

Kérte ennek pótlását s indítványáról névszerinti szavazást.

Lázár Árpád nemzeti párti be akarta venni a jegyzőkönyvbe, hogy az elnök minden szavazás után azonnal kihirdette az eredményt.

Polónyi Géza fölöslegesnek tartja a jegyzőkönyvben annak említését, hogy az előző ülés jegyzőkönyvét hitelesítették. Mert ez természetes. Az előző szó kihagyását kérte.

Ivánka Oszkárnak két indítványa is volt.

Az elsőben kívánta annak említését, hogy Hock János jegyző olvasta a névsort, a másodikban azt ajánlotta, hogy a „tartott ülés” helyett — „megtartott ülés”-t írjanak.

Fáy István felfenni kérte a jegyzőkönyvbe hogy az elnök az ülést 1 óra 30 perczkor osztalja el.

— Bocsánatot kérek — hangzott itt Madarász korelnök óvása — ilyen indítvány fölött már volt szavazás.

— Nem volt! — zúgtak balról.

— De volt! Ne tessék közbeszólni! — kiáltották jobbról.

— A házszabály szerint — folytatta Madarász — a már egyszer elvetett módosításról ugyanabban az ülészakban nem lehet még egyszer szavazni!

A jobboldal élénken helyeselte az elnök szavát, de Polónyi polemizálni akart.

— Most én beszélek! — figyelmeztette

jönnie, a hol az a hütlén asszony lakik: bizony bizony hangosabban dobogott a szíve.

Vajjon fogja-e látni... vajjon fog-e vele találkozni?...

Alig várta, hogy végezzen a törvényszék nál... mikor végzett... nem mert az utcán járni... félt, hogy találkozik vele...

Egész idejét itt, a kávéházban töltötte, s most, hogy este leit úgy elfogta valami legénykori hangulat, mulatás vágy. Nem a bort szomjuzta ő, hanem a mámort.

S esodálatos módon, az ő asztal-társa, e kávéházban egyetlen, új ösmerőse — Szőke Gáspár ur is ugyanily hangulatban volt,

Pár óra mulva már megtelt a két ösmerős asztala üres üvegekkel: már jó czimborák lettek; feloldódott nyelvük — különösen a Vig Bernátné. Szőke Gáspár még nem volt egészen „készen”; szivarozva hallgatta Vig beszédét.

„Siratom a boldogságom. Feleségem volt akit siratok...

Megcsalt... elkergettem aztán el is váltam tőle... Már van más, szeretem ezt is, megtunék halni érte... de azért mégis mégis...

Most hogy itt vagyok ebben a városban mintha minden ház, minden utca szeglet az ő nevét kiabálná, muszáj őt siratni. — Ma láttam.

Itt ültem a kávéház ablakánál, ő meg

Madarász — és kijelentem, hogy Fáy képviselő ur módosítását nem fogadom el.

— Az elnök ur téved — fejtegette ezután Polónyi — ilyen módosítást lehet benyújtani...

— Az elnök kijelentésével polemizálni nem lehet! — szólt erősen csöngetve Madarász s Polónyi a jobboldal haragos eláll-kiáltásai közt ült vissza helyére.

Makkfalvy Géza nemzeti párti a jegyzőkönyvben egy „a” betű kihagyását kérte.

Witmann János azt ajánlotta, hogy a jegyzőkönyvben tüntessék föl valamennyi jegyző nevét, ki a névsort olvasta. Végül Förster Ottó még Makkfalvy is tul akart tenni s így szólt:

— A czim elea van kifogásom. Folyton jegyzőkönyvnek nevezik, pedig a könyv nem jegyez, hanem bejegyzett tények jönnek tekintetbe benne.

Köri, adják neki ezt a czimet; bejegyzett könyv.

De ennek a tréfának is végét vetette az éber korelnök:

— A házszabály rendelkezése folytán a jegyzőkönyv szót kell használni, tehát a módosítást, mint házszabály-ellenest nem fogadom el.

— Visszavonom! — szólt Förster szomoruan.

Erre megkezdődött a szavazás s a Ház az első négy indítványt nagy többséggel elvetette.

A többi három szavazást félkettő tájban mára halasztotta Madarász s elosztatta az ülést.

Dreyfus története.

január 15.

A Matin és a Gaulois értesülése szerint a semmitőszék legközelebb befejezi a vizsgálatot. A semmitőszék állítólag arra az eredményre jut, hogy tényleg történt árulás, de nincs elég bizonyíték Dreyfus bűnösségére. Az ítéletet tehát, a melyet ellene hoztak, megsemmisítik és az ügyet egyidejűleg új haditörvényszékhez utasítják.

*

jött a templomból. Milyen bánatos az arca, Istenem beh nagyon szép volt!... Szerettem volna kifutni az utcára s eléje térdelni, összevissza csókolni kezét, lábát, a lépte nyomát... pedig örülség... hisz az enyém volt s majd beleörültem a fájdalomba, mit hütlenségével okozott... s megtudtam találni boldogságomat... tudok szeretni mást nagyon, — tudok boldog lenni a feleségemmel.

Hát te miért busulsz; neked is a szived fáj talán?”

Szőke Gáspár nagyot ivott előbb s aztán tenyerébe hajította fejét s úgy ült sokáig.

Vig Bernát pedig a cigány muzsikáját hallgatta s fejével kezdte hozzá ütni a taktust.

Csak huzzad cigány! hadd fájjon még, jobban a szív.

Olyan gyönyör az, mikor ez ember a fáj dalmat, mi szívében dul a végletekig a kinzó gyötrelmi fokozhatja.

Nem tudott érzelmein eligazodni. Egyegy perczben szíve haza-huzta; haza gondol az ő kedves jó kis feleségére; a másik perczben pedig azt hitte belebolondul, anynyira erőt vett rajta a szerelem. — az indulat azután az asszony után — az első felesége után.

Keresztül villámlott agyán az együtt élés nek minden gyönyöre, a nász-éjtől az utolsó boldog óráig mit együtt éltek.

A Matin azt mondja, hogy Dreyfust Brisson parancsára értesítették pöre revíziójáról. Dreyfus azt hiszi, hogy a revíziót a vezérkarnak köszönheti és leveleiben köszönetet mond bajtársainak és Boisdreffre tábornoknak.

*

Brisson egy angol újságíró előtt kijelentette, hogy Quesnay de Beaurepaire fellépése nagyon leverte az anti-dreyfussistákat. Dreyfust vissza kell hozni és a közvélemény erre, mint elkerülhetetlen dologra, már el van készülve.

*

A kamara tegnapi ülésén az igazságügyminiszter után Cassagnac szólalt föl s azt mondta, hogy még a republikánusok sem biznak a köztársaságban. Akárhonnan kerül is elő meutő, mindenki örömmel fogja üdvözölni. Maga Thiers azt mondta, hogy a köztársaság vagy vérben, vagy ostobaságban fog végződni. Sajnálatlall konstátálom, hogy ez a köztársaság nem végződik vérben. — Cassagnac azután elmondja, hogy mielőbb végezni kell a Dreyfus-ügygel, mert másfelé kell erőnket gyűjtenünk és a határ másik oldalára kell néznünk.

Munkások megjutalmazása.

január 16.

Az állam egyik kezével megbünteti azokat, a társadalmi rend fölforgatásának elveit tettekkel akarják manifesztálni s megtorolván a lelketlen izgatás által bünbe sodort földművesek tetteit, másik kezével megjutalmazza azokat, kik hűek maradtak a fennálló renchez, becsülettel éz tisztességgel szolgálták hazájukat s gazdáikat.

Elnémul a lelketlen bujtogatás mérget szőro hangja annak a tiszteletreméltó eselkedetnek látásra, hogy a törvényhozás, a kormány, a hűséges eselédek és munkások érdemei elismeri s megjutalmazza. Arról van ugyanis szó, hogy a nép jólétéért fáradozó földművelésügyi miniszter a félrevezetett népek példat és lelkesítő célt akarván kitűzni,

Hová lett a keserűség, a megcsalatas hová a meggyalázaskor érzett fájdalom, sértett büszkeség, — az ölni vágyó indulat? — Sehol semmi... Csak a gyönyörű emlékezet...

Most az igazi, a jelennek boldogsága csak ködfátyol-kép gyanánt tűnt föl emlékezetben; a múltban élt; annak gyönyöreit élte át ismét s csaknem megszakadt a szíve a fájdalomtól, ha rá gondolt, hogy vége... nem az övé már többé; a másé már az, akit ő akkor, megutált, eldobott.

És a cigány olyan szomorut huz, még az is hipnotizálja, még az is; az a nóta is mintha keservét fokozná...

Felöltöje zsebében ott a revolvere beh jó volna meghalni. És szíve nem szorul el a halál gondolatára, de még inkább dobog... hisz érte halna me...

Most már Szőke Gáspár ur is nagyon elvan keseredve.

Egyszerre négy üveg pezsgőt rendel; a cigányoknak is pezsgőt tölt; brudert iszik a primással:

— Csak — tudod pajtás — azt a nótát huzd hogy:

„Azért asszony, hogy megcsaljon.”

És huzza a cigány, úgy, hogy még a főpinczér is elérzékenyül.

Sirva vigad a magyar. A két czimboramost már összeölelekezük, — s egymás nyakába borulnak s úgy sirnak, busulnak.

a eselédék és munkások hűségét és szorgalmát nyilvánosan megjutalmazta.

A ki dolgozik, az megkapja bérét De a ki ezenfelül hűségre és buzgóságra nézve kiválik, elismerést érdemel, bár az öntudat a legnagyobb jutalom.

De a szocializmus eszméi által telített emberi gondolkodásra nagy hatással van az, ha látja, hogy az állam, a kormány, a melyről azt állítják a szocialista vezetők, hogy a munkással nem gondol, anyagilag és erkölcsileg megjutalmazza a kis emberek hűségét, kiemelve rajtukból az érdemet, hogy lássa mindenki: lehet bármely szerény, de tisztességes foglalkozásban jutalomra méltó érdemeket szerezni.

Ime, gondol a kormány velük, a munka névtelen hőseivel, a tanyák és puszták megvetetnek mondott eselédeivel és napszámosaival.

Mesés idea a minisztertől, midőn a legelhagyatottabb néposztályban felkeresi az igazságokra legalkalmasabb elemet s eléje állítja azt, hogy ő is ember, a kinek munkája hasznos a közügyekre, a társadalomra s államra. Jutalmazza és buzdítja kitartása, mentesítve az emberi szívből fakadó hála érzésével a társadalomfelforgató tanok vészese hatása ellen.

Kikeresi a csendben munkálkodókat és megmutatja, hogy az ő érdemeik tiszteletre méltó.

Kétszáz munkást tüntetett ki ily módon a földmívelési miniszter példás hűségeért és kifogástalan hosszabb munkálkodásért.

Kétszáz lélekbe vetette be a hűséget és szorgalmat, s az állam iránti tiszteletet, mely őket a homályban felkereste.

Nagyrészt a szocializmusjárta vidékekről valók ezek a derék emberek, de hajduból is akadt kettő: Söt vármegyénkből is, Oros-háza és Szabolcs megye adják a legnagyobb kontingenst a jutalmazottakhoz, — ami igen ezélszerű és helyes politika. Van közöttük oly eseléd, aki 30—40 éve szolgál egy helyen

s gazdasági munkás, a ki évtizedek óta jár ugyanabba a gazdaságba.

A tisztviselők ilyenkor teljes nyugdíjat kap. méltó tehát, hogy, a munkás dícséretben részesüljön.

Néhány nap múlva osztják szét a dícséret a magyar munkást védő Hungária szimboliztikus képével díszített oklevelet s a pénzjutalmakat.

Nemzedékről nemzedékre fog szállani faluhelyen a hagyomány, hogy az 1899. évben az igazi érdemet kitüntették. Tanyákon és pusztákon az ajtókkal szemben aranyozott papír hirdeti majd a belépőnek, hogy a szorgalmat és hűséget meg jutalmazta a kormány.

Isten áldja meg a derék munkásokat.

Petur.

Közvacsora.

— A nő-egylet estélye jan 14. —

Karneval hercege rövid uralkodási idejének egyik legfényesebb éjszakáját vigadtuk át a nőegylet közvacsorája alkalmából.

A „Bika” szálló díszterme zsufolva volt jótékony szivekkel a kik közös jó indulattal munkálkodtak az árvák és szegények bajain segíteni.

Valóságos tavasz uralkodott a bálterembe. Soha oly sok szép virág mint ott együtt!

— Tudnál-e választani közülük?

— Ugyan minek? Nekem az egész kert kellene!

*

A vendégek elég korán összegyűltek s megkezdött az evés és ivás — az árvákért.

Hát biz az sok időbe került, de hát így volt az jól.

Az árvákért és szegényekért egy kis gyomor hurutot vigan ki lehet állani.

A katzen jammer meg ilyen felséges mulatság után a földi gyönyörűségek ne továbbja.

*

Sokan nagyon sokan voltak!

Im tessék a névsor, a mely ha nem teljes is, de legalább keretét adja annak a fel-

Pedig így sem az enyém.

Igyál egyet erre pajtás!

Vig Bernát a szeme közé nézett Szőke Gáspárnak aztán elkezdett kacagant valami örületes kacagásaal.

Hogyis hívnek téged édes pajtás? Mikor bemutattad magad, az ördög ügyelt a nevedre. Es most olyan furca gondolatom támadt.

És megint felkacagott, úgy, hogy még a főpinczér is oda szaladt.

— Szőkének hívnek. Nohát, én meg Vig vagyok. — Az én feleségem volt az az asszony . . .

Szőke ur előbb nevetni próbált, de sehogyssem sikerült, oda lett a jó kedve; a cigányt is elhallgattatták — ördög vigye a muzsikáját! Hanem azért: még egy üveg pezsgőt!

Soká ültek szótlánul, csak a kávéház füstös levegőjébe bámultak bele. Furesa képek váltogatták ott egymást. Ott is, meg a szívükben is.

Szőke ur azután magában monológizált, csak úgy a bajnsza alatt.

Csak annyit mondott egyszer hangsúlyosan:

„Minek irtahát, a multkor az ablakra, a kis gyémánt-gyűrűje kövével; Bernát . . . Minek irta! „Minek irta? . . .”

séges képek a melyben szombat-on éjjel győztes nyörködtünk

Asszonyok: Gróf Dégenfeld Ottóné, Veressné Szathmáry Teréz, Géressy Kálmánné, Sesztina Jenőné, ifj. Csanak Józsefné, Bészle Károlyné, Konecz Ákosné, Benedek Jánosné, Szabó Antalné, Udvarhelyi Gézőné, Szabó Zsigmondné, öz. Szőke Istvánné, Hanke Lajosné, Kemény Mórné, Irinyi Istvánné, Szinay Gyuláné, Kaszanyitzky Andorné, Dezsőfy Vinczéné, Vidovich ezredesné, Sámy Béláné, Szikszay Gyuláné, Szöllőssy Istvánné, László Józsefné, öz. Komlóssy Imréné, Szücs Kálmánné, Farkas Örnagyné, Kolbenhauer Kálmánné, Szabó Kálmánné, Nánássy Lajosné, Bruner Edéné, Veszprémi Zoltánné, Hutiray Béláné, Füleky Pálné, Titkos Istvánné, Szathmáry Mihályné, Balkányi Miklósné, Komlóssy Dezsóné, Tudós Jánosné, Nagy Lászlóné, Honis Károlyné, Baróthy Béláné, Béressy Sámuelné, Meskó Antalné stb.

Leányok: Hutiray Palika, Riekl Piroksa Hinyor Anna, Szabó Margit, Mészáros Irénke, Sáska Gizella, Mózer Olga, Jablonczay Gizi, Zádor Vilma, Ujfalussy Mariska, Fráter Irma, Baróthy Gabi, Péchy Paula, Viski Katicza, Bende Jolán, Mészáros Mártha, Nánássy Viola, Németh Ilona, Rajes Ilona, Kubay Margit, Bosznay nővérek, Popovics Helén, Fráter Erzsike, Kőlcsey Ilona Kőlcsey Ella, Kőlcsey Anna, Butykay Ida, Vidovich Georgine, Bay Leona, Szathmáry nővérek, Zivuska nővérek, Varga Stefánia, Kemény Klára, Szabó Ilona Szabó Gizella, Szőke Margit, Fehér Olga, Fábrián Mariska, Szinay Böske, Nagy Róza Szikszay Margit Honis Anna stb. stb.

A város előkelőhegei közül ott láttuk a következő urakat:

Gr. Dégenfeld József egy. kerületi főgondnok és főispánt. Komlóssy Arthur városi főjegyzőt, Vidovich ezredes, Géresi Kálmán tan. ker. főig. a városi tanács a kir. tábla és törvénytörvényes több bíróját stb.

Pompásan viselte magát a Magyarok zenekara is.

Végül fogadja a rendezőség az elismerésünket.

Igazán nagyszerűen oldották meg feladataikat.

A siker teljes s az emlékezet édes.

Egyről-másról.

A modern nő.

Egy szellemes francia tárczairó a modern nők között négy osztályt különböztet meg.

A legmodernebb nő, ugymond, kétségkívül az, a ki legkezebbé nőies, az ugynevezett feminista nő, ki véd és vádol, többnyire tantermekben, klubokban, folyóolvasó üléseken tartózkodik, mindig elégedetlen, pörlekedik, kifogásolja és gúnyolja a férfiakat es folyton a nők fensőbbiségét hirdeti.

A feminista nő tüntet gyakorlatias és szabatos gondolkodásával, ugyszintén erélyével.

Többnyire nagyon unalmasak és csak elvétve találni köztük igazán képzett nőt, kik a férfiakat nemcsak külsőségeikben, járásukban, ruházatukban és rossz szokasukban, hanem komoly törekvésükben is utánozzák.

Az előbbiekkal merő ellentétben áll a modern asszonyka, kinek élete ugyszólván csupa fátyolból, selyemből, csipkéből és szalagból áll.

Ez édeskeveset törődik a nőkérdéssel, egyedüli politikája abból áll, hogy tetszeni kíván mindenkinek. Éspedig föltűnés és izgalom nélkül.

Szereti a bonbont és az édes likört, nin-

esenek gondolatai, sem szenvedélyei, mert a gondolkodó nőket a férfiak nem szeretik, a szenvedély pedig redőket csinál.

Az ilyen asszonyok nagyon boldogok és vigan töltik napjaikat.

A félreismeret asszony magánosan és komoran jár élete utjain, mint a hősnő a tragédia ötödik felvonásában.

Szemei fátyolozottak, öltözte örökös ellentétben áll a divattal és klasszikus ránczokban csüng le testéről.

Terveivel, szándékaival és eszményeivel önmaga sincs tisztában.

Mindig csak azon töprenkedik, hogy mikép vihetne végbe valami borzasztó, vagy magasztos tettet de égető tervével többnyire aprólékos ostobaságokon szenved hajótörést.

Az irodalmi hölgyeket sokan az élet elmaradhatatlan kellemetlenségei közé sorolják.

Vannak köztük, kik megőrzik nőies gyengédségüket, de a legtöbbnek főjellemvonása az irigység és a pletyka.

A szelidek divatozikkéket és érzélgős beszédeket irnak, vagy fordítanak, az epések pedig úgy gyűlölik a férfiakat, mint a feministák.

Utoljára marad az a nő, a kinek nincs mellettek neve, a ki teljesen beéri a férje nevével és nem szeretne ha róla — ha mindjárt dicsérőleg is — beszélne. Ezek azok a nők, a kik családokat boldogítják és a kik családokat boldogítják és a kik érző szívvel bírnak mások fájdalma iránt. — Rájok vonatkozik nagy Napoleon e jellemző mondása:

„Azok a nők a legjobbak, a kiktől legkevésébbet beszélnek.“

N A P I H I R E K .

Debreczen, 1899. január 16.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— január 16. —
— Szára. — Hősüllyedés. —

Farsangi naptár.

Január 18. Gazdász-bál a »Bika« disztermében.

Január 18. A Csizmadia Arucsarnok Szövetkezet bálja a »Korona« disztermében.

Január 21. Függetlenségi-kör bálja a »Bika« disztermében.

Január 28. Jogász-táncszelvény »Margit«-fürdő disztermében.

Január 28. Polgári-kör bálja a »Bika« disztermében.

Január 28. Csizmadia Ifjuság bálja a »Korona« disztermében.

Január 29. Iparos-kör bálja a »Bika« disztermében.

Február 1. Az ág. ev. fillér egylet teaestélye.

Február 4. A debreczeni M. Á. V. altisztek táncszelvénye az új műhelytelep nagy csarnokában.

Február 11. A debreczeni m. kir. posta-és távirat altisztek és szolgálk táncszelvénye a »Korona« disztermében.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör jelmez-estélye a »Bika« disztermében.

Nyílt levél egy mamához.

Nagyságos Asszony, — kérem szépen: ne legyen olyan kegyetlen, hozza el a lányát a jogász és tisztviselő táncszelvényére.

Hiszen tudom én nagyon jól, hogy fiatal még, alig hogy kijött a nevelőből, — de a jogász és tisztviselő táncszelvényére mégis el kellene hozni.

Ha másféle mulatság volna, egy szót sem szólanék. Jól van, helyesen van, ne méltóztassék vinni, gyermek még, nem táncszelvénybe való. De a jogász és tisztviselő táncszelvénye egészen más mint minden másféle vigalom e kerek világon.

Mert tudja mindenki, hogy ez estélyre senki sem megy parthie-vadászási szándékkal: oda mindenki csak mulatni megy. — Tudja mindenki, hogy — bár a házasságok nem csak az égben: a táncszelvényben is kötetnek, ez estély csak az égben kötött házasságok létrejöttét közvetíti, mert ott úgy elragad mindenkit a jókedv, hogy fucsasba megy minden diplomácia.

Es épen ennek az eredménye aztán, hogy a jogász és tisztviselő táncszelvény, — bár a legfényesebb mulatságok egyike, — sohasem olyan feszes, mint egyéb mulatság. Nem, mert ezen mindenki szíve szerint mulat, érez és beszél.

Hát nincsen benne semmi veszedelem, ha e táncszelvényre nem egészen bálozni való fiatal lánykakat elhozunk is.

Először is: nem tűnik fel, hogy a kicsike már is bálozik. Veszti úgy mindenki, — a mint tényleg van is, — hogy egyszerűen mulatni, táncolni megy és az a bálokkal immár összeforrott utógondolat nem jut eszébe senkinek.

Oh tessék elhinni: magam is tudok egészen fiatal leányokat, a kik jönnek az estélyre.

Azért szépen kérem Nagyságos Asszonyom: hozza el a lányát.

Legalább a páholyba! Abban igazán nincs semmi veszedelem. Sőt szükség van rá. Határozott, életbe vágó szükség.

Hiszen a jövő farsangon, vagy ha akkor nem, hát azután, csakugyan bálozni kell — és csak tessék elképzelni, milyen furcsa lenne, ha a bálterembe lépve olyan valami feltűnő meglepetéssel tekintene körül. Hogy ő még ilyet sohasem látott.

Ezt nem szabad megengedni. Gondoskodni kell róla, hogy mikor bálozni kezd, már jól ismerje a báli szokásokat.

Lám, lám, milyen bölcs találmány ez a páholy. Valósággal bálba készülők nevelő intézete. — A tánczó közönség a professori kar.

No, és olyan jeles tanári kart. mondhatom, nem méltóztatik egyhamar kapni, mint az idej jogász és tisztviselő táncszelvény.

Ott lesz ezen mindenki, aki csak fegyverfogható — akarom mondani bálképes. Biztos forrásból tudom, hogy az elnök, aki mindent megcselekszik, a mit csak egy kifogástalan elnök elkövethet, s így még azt is könnyvélnél tudja, hogy ki lesz ott az estélyükön — mondom az elnök kétségbe van esve, ha arra gondol, hogy férnek el a »Bika« nagy termében.

Azért ajánlom is, hogy hamarosan tessék jegyet váltani, nehogy elkapkodják. — Megdöböntő gyorsan jön február 14-dike.

— Egyházkerületi tanácsbíró választás. György Endre egyh. ker. tanácsbírónak máramaros-ugocsa egyházmegyei gondnokká történt megválasztásával megüresedett tanácsbíró állásra Farkas Antal volt egyh. ker. főjegyzőt, szatmári kamarai elnököt fogják egyhangulag megválasztani.

— Az ev. ref tanítónő képezde felállítására vonatkozó javaslat elkészítésére alakult vegyes bizottság tegnap délelőtt gr. Dégenfeld József főispán elnöke alatt ülést tartott, — melyen kimondotta, hogy a felső leányiskolával kapcsolatosan működő tanítónő képző intézet felállítását szükségesnek és elhalaszthatatlannak tartja. A kivitelre nézve a tanácskozas idejét a jövő ülésre halasztotta el a vegyes bizottság.

— Szerencsetlenség. Az »István gőzmalom«-ban végzetes szerencsetlenség történt tegnap délelőtt. Tamás János ideiglenes munkás négy másik társával dolgozott a vasuti vágányon s épen teherkocsik tolasával voltak elfoglalva. Tolatás közben Tamás olyan vigyázatlan volt, hogy a kocsik ütközővasai közé került, a honnan összeroncsolt állapotban szabadították ki. A szerencsetlenül járt embert a Csapó-kertben lévő lakására szállították, hol az első orvosi segélyt Dr. Szentpályker orvos nyújtotta. Megmenteni azonban nem lehetett s ma hajnali 3 órakor meghalt Özvegye és árvái siratják.

— Egy tanító kitüntetése. A belügyminiszter szép kitüntetésben részesítette Lázár György nádudvari tanítót. Azért a buzgó munkásságért, melyet a szocialis tévtanok elfojtása körül fejtett ki, 50 forintal ajándékozta meg, s munkásságát meleghangú levélben méltányolta. A derék tanító kitüntetése Nádudvaron igazi örömet keltett.

— Márk Endre bankettje. A debreczeni ügyvédi kamara újonnan választott elnöke Márk Endre vasárnap este bankettet rendezett, melyen Debreczen szereplő férfiai jelentek meg. A vacsora a késő esteli órákig tartott. Rácz Károly zenéje mellett.

— Nyílt Levél Melzer ezredeshez. Thury Zoltán a Katonák genialis szerzője, abból az alkalmából, hogy darabjának előadásáról Melzer ezredes a katonazenekart ellitotta, levelet intézett az ezredeshez a »B. N.« tegnapi számában. Nem bonczolgatjuk a levelet, nem bocsátkozunk bővebb fejtegetésébe, csak konstatáljuk, hogy a debreczeni intelligens körökben a Katonák szerzőjének levele nagy feltűnést keltett. Este hat órakor a tőzsdékben már nem lehetett B. N.-t kapni.

— Az Emke debreczeni fiókja. Az E. M. K. E. debreczeni fiókja e hó 21-én gróf Dégenfeld József főispán elnöke alatt tartja tisztújító közgyűlését.

— A debreczeni jogakadémia dékánja tudomásvétel végett a következő hirdetményt függesztette ki a hirdető táblára:

„A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Bolkás Luczián nagyváradi kir. jogakadémiai IV. éves joghallgatót, az ellene román nemzetiségű izgatás miatt indított fegyelmi vizsgálat alapján s tekintettel a vizsgálat befejezte utáni magatartására nézve is, az összes magyar főiskolákról egyszer és mindenkorra kizárta, azzal a hozzáadással, hogy a nevezett joghallgató által nem magyarországi felső iskolán esetleg szerzendő vég bizonyítvány vagy oklevél Magyarországon érvénytelennek fog tekintetni, illetőleg nem fog honosíttatni.“

Nem örülünk a szerencsetlen fiatal ember esetén, de a döntést megnyugvással fogadjuk. Elvégre is ez a föld magyar s aki ez elcsúszást követ el, az megérdemli a vesztét. Szolgáljon a Bolkás esete intő példaul.

— Halálozás. Hammersbergi Gantzstuekh Dezső báró a Debreczenben állomásozó Vilmos-huszárok századosa, szombaton este 8 órakor, rövid betegség után meghalt. A százados haláláról, ki a debreczeni társaság kedvelt tagja volt, családja és tisztársai adtak ki gyászjelentést, Holttestét a Kossuth-utca 20. sz. a. lakásán tartott végtisztességtétel után a vasúthoz kísérték, honnan haza, Kecskemétre viszik.

— Halál az utcán. Fürst János nyolcvanhárom éves öreg ember összeesett az utcán s kocsiban kellett hazaszállítani. — Mielőtt azonban hazaérkeztek volna vele, utközben meghalt. Az agg térfiut szivszél-

hűdés ölte meg. Áron Miksa unokabátyját gyászolja benne.

— **A tanács szives figyelmébe.** Most már harmadszor emeljük fel szavunkat a színészek közbiztonsága érdekében. Mióta nappalra elzárták a főlépcsőt, nincsenek biztonságban, hogy a vészkiáratnál nem törnek e ki nyakukat. Ma azután, hogy hó is esett, a lejtős feljáró annyira csuszós lett, hogy valószínűleg istenkísértés a fel se le járás. Egyik színészünk majd kitörte a lábát a havas feljárón, a többiek pedig először végrendeletet tesznek s csak akkor indulnak el próbára. Változtassa meg a tanács a kiadott szigorú rendeletet, nyitassa ki a próbák tartamára is a főlépcsőt, mert igazán nem érdemli meg az a kis seprés, a mi miatt a feljáró elzártott, azt a sok kellemetlenséget, a minnek a színészek, rendezők, igazgató ki vannak téve.

— **Életunt asztalossegéd.** Vig György, harminczhárom éves asztalossegéd, ki Schwarz Vilmos butorgyárában volt alkalmazva, nagyon szerette a vigéletet s e miatt sok adósságot csinál. Az adósság azután oly nehéz körülmények közé jutatta, hogy a kivezető utat nem talált másat, hanem felkötötte magát, hogy egyszer s mindenkorra leszámoljon hitelezőivel. Még ma reggel háromnegyed hét órakor Roth Ignác tanonczsal krumplit süttetett, de míg a tanoncz künn járt, a már előre elkészített snárgára a műhelyben felakasztotta magát. Tettét csakhamar észrevette a visszatérő inas és még élt is mikor levágták, de mire orvos érkezett, kilehelte lelkét. A központi rendőrség azonnal intézkedett a hullának közokórházba való szállításáról.

— **Tolvaj leány.** F ó r i s Zsófi enyveskezü fejérseléd tegnap a külső vásártéren Fra hozad Venczel kereskedőtől két darab alsóinget ellopotott. Am a jó madárnak nem sikerült az ingyen vásárlás, mert észrevették tolvajlását s átadták a rendőrségnek.

— **«The Continental Presbyteria»** cz. Edinburgban megjelenő egyházi irányu angol folyóiratban, Csiky Lajos a debreczeni akadémia li, igazgatójától «A magyar ref. egyháza» czim alatt, egy tartalmas cikk jelent meg, mely pár szóban reá mutatván a reformáció eredetére hazánkban, küzdelmes multjára, mostani állására, szervezetére, theologiai iskoláira, általában iskoláinak egymásután következő rendjére, a felkészülés módjára: valamivel részletesebben szól Debreczenről, ennek iskoláiról s végre az új egyházpolitikai törvények alapján az egyházunkra előállott helyzetet jelzi a cikkirő. Örvendünk ezen dolognak, annak t. i. hogy vannak embe-reink, kik a messze külföld előtt, annak a nyelvén, elfogulatlan tárgyilagossággal, igaz tükörben mutatják be a mi dolgainkat.

— **A debreczeni önkéntes tüzoltó testület** 1899-ik évi január hó 21-én a Margit-fürdő kü-lön e czélra feldiszipelt dísztermében az ujonnan felállított s működésben levő tüzoltó zenekar alapjának javára tüzoltó bált rendez. Belépti-díj személyenként 1 korona. Kezdeté este 8 órakor a zenét Kiss Béla zene-kara és az ujonnan szervezett tüzoltó zorekar szolgálatja. Felülfizetések a zene-elap javára köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Fosztogató korcsmáros.** P a p József napszámos megtakarított kis pénzcsekjével, körülbelül 48 fittal — kissé boros állapotban — beállított Fischer Mór hatvan-utcai korcsmájába, hol bor mellett tovább folytatta a mulatságot. Később a korcsmáros hegedülni kezdett neki, a korcsmárosné pedig leányával és egy pinceszérlánnyal odaült a P a p József asztalához s biztatgatták erősen a mulatságra. A boldogtalan ember beugrott s mikor hajnalban mámoros fővel a Széchenyi kertben levő lakására indult, megnézte a zsebet s egyszerre kijózanodva vette észre, hogy csak 6 firtja van, papiros pénze nincs semmi, holott az összes bor-kontója nem volt több 4 firtnál. Jelentést tett a rendőrségnek, mely kihallgatta a korcsma-személyzetét. Fischerék tagadnak s azt vallják, hogy nekik csak 1 firt 80 krt fizetett

Pap József. Egyik lány azonban látta, mikor papiros pénzt váltatott Fischerrel Pap József. Fischer ellen, ki ilyen módon — feleségét és lányát is felhasználva — többször fosztotta ki vendégeit s a ki már bünygyi vizsgálat alatt s többször büntetve volt, — a rendőrség a legszigorubb eljárást tette folyamatba.

— **Fehér világ.** Mig itt ülök a meleg szerkesztőségi szobában, rovom a fekete unalmas sorokat, meg-megpihen szemem az ablakon, melyen keresztül csillogó fehérség tekint ide be. — Szállongnak a hópihék, fehér lett a világ. Hát csakugyan tél van?

A mult este milyen csunya, hideg őszi eső verdeste az ablakot. Szívemre ismét őszi sejtelen feküdt s olyan volt előttem a világ, a milyen a hulló, őszi esőtől az egész föld: sáros, undok, hideg . . .

És most?! Most nem látok csak fehérséget. Vakító, bájos fehérséget, mely mindent elfed, a mi a szemet sérti. A világ oly szép, olyan fehér, olyan ártatlan . . .

Vajjon fehér-e? Vajjon ártatlan-e? Vajjon nem olyan, a milyen feketének még nem is régen láttam?

Istenem! Milyen a mi szívünk! Minden csekélység hangulatba ringatja. Ma sir, holnap nevet. Ma pihenni vágyik, holnap az élet vágya dobogtatja . . .

Odamegyek az ablakhoz. Nézem ezt a vakító, fehér világot. Azután könyvet veszek elő. Nem szégyenlem: verses könyvet. Reviczky egyik versét olvasom s már ismét kibámulok a csillogó fehérségbe, s még ajkaim akaratlanul sugják a vers végsorát: »A világ csak hangulat!« . . .

Az az! Hangulat. Légy üdvözölve hangulatba ringató fehérség! Ragyogó, fehér világ! . . .

x **Megrendítő eset.** Évtizedeken át küzd a férfi Az élet nagy küzdelmeivel szemben aczélni kell már a zsenge koru ifju szellemi erejét, hogy azután — érettebb korban — a gyakorlat rögs pályáján érvényesítse tudásának tőkét. Kimondhatlan fáradozással, éjjelt nappallá tevő szorgalommal végre kivív magának egy pozíciót és — csaknem kimerülve a sors elleni harcban — élettársat keres és talál magának, a kinek oldala mellett kész mindent megbocsajtani a multnak, kész feledni és a jövőben bitzni . . . Ekkor előtér láttatlan felhők gomolyából a sors villama és lesulyt reá, összetörve őt . . . A zuzott testből felé száll egy elkínzott lélek, a melynek nem jutott — annyi küzdés után — csak egy szeméret boldogság! Rövid, igen rövid derü után a legsötétebb gyász borítja leplét a zogokó özvegyre, a leendő anyára és a magzat mint apátlan árva fogja megpillantani a világot. Az élet gazdag drámai fordulatokban és boldogok azok, a kik ezt tapasztalatból nem tudják. Napi krónikásunk hozta a hirt, hogy Vágó Ede, a Neuschloss-féle taningyár főkönyvelője, egy csak 8 hó óta nős fiatal ember, haza igyekeztében a lakásához vezető liftből kiesvén három emelet magasságból lezuhant és szörnyet halt. Ime, a kezdetlen végzet egy kifürkészhetetlen rendelkezése a krónikásnak száraz előadásában. — Mennyi jaj, mennyi köny jár nyomán ez esetnek, azt a krónikás nem keresi; mert tolat már talán egy újabb, talán egy még borzalmasabb eset igényli . . . De mi megállunk egy percze, egy derék, törekvő ember összezuzott tetemei előtt és megilletődünk a kétségbeesett özvegy fájdalmán. Vigaszt ugyan ki nyujthat ilyenkor? És mégis! realisztikus világban élünk, olyanban, a hol a szív hangja után megszólal az érez hangja, ezüst csengése vel érvényt szerezvén a rideg valónak. Mert a fájdalom — ugymond e csengés — mégis csak fájdalom és valamikor csak beheged minden seb . . . De a hátramaradottnak anyagi helyzete? Talán az irtózatot nyomor lesz osztályrésze annak, a kit oly szörnyen sujtott a vég-

zet? Mily megnyugvás mégis, ha támaszt talál ilyenkor a kinos megpróbáltatás áldozata a biztosításban. Szinte megkönnyebbül maga az igaz részvét is, ha a pótolhatatlan vesztésnek legalább anyagi része megtérül. Így történt ez, szinte csodás véletlen álta, Vágó Ede esetében, kit egyik barátja, a „Nemzeti“ Balesetbiztosító Részvény-Társaság tisztviselője, néhány nappal a szerencsétlenség bekövetkezése előtt 20.000 koronára biztosított. A „Nemzeti“ ez a minden ízében derék intézet a 20.000 koronát az özvegynek azonnal teljes összegben kifizette, amiről a lapunk más helyén közzétett „Nyilatkozat“ dícséretesen tanuskodik.

Színház.

A baba.

Gólya járt a Kossuth utcán.
S jól viselte most magát:
A színháznak hozott egy szép
Aranyos, herezig „Babát.“
Tegnap láttuk bemutatva,
Negyedszer a színpadon,
De beszélni nem tud róla
Eleget a tinta-nyom.

Komjáthy a keresztapa
De most ő könnyen lehet:
Nem a keresztapa huzza
Ezuttal a terheket.
„A babának nincsen párja“
— Nem is látni ily babát —
S „a körülményekhez képest
Igen jól érzi magát.“

A babáról de sok szépet
Gondol páter Sziklay,
És a zárda zsolozsmázó
Imádkozó tagjai.
A babáról de sok szépet,
Gondolunk — valljuk be — mind,
Mert a szép Alézianál
Aranyosabb baba nincs.

Noviczius Lancelotnak
Felfogjuk a helyzetet;
Ily babaól megmenteni
Egy sereg szent nem elég,
„S hej! ez a baj“, mert a zárdát
Elesapja a kis barát,
Mikor felfedezi végre
Az „eleven“ szép babát.

Igaz, hogy olyan kis paptól,
Milyen Lancelot vala,
Mege evenedett volna
Egy valóságos baba.
Hilárius baba-mester
Felül multa ön magát:
Sohse láttunk aranyosabb,
Tökéletesebb babát.

„A babának nincsen párja“;
Kérjük a keresztapát,
Hogy még sokszor mutassa bo
Ezt az édes, szép babát.
Az mutatja, hogy a baba
Magszerettette magát:
Hogy a szigorú kritikus
Rimekben ír kritikát.

Bandi.

A tékozló.

Ez a látványos, régi német színmű esinált telt házat tegnap délután. Valaha kaszardarab volt, különösen szép díszletei miatt, melyek még az intendautura idejében készültek. A mint látszik még mindig van „A tékozló“-nak közönsége, pedig már csak a darab, hanem a díszletek is megkoptak. A tegnapi előadásnak mi is tapsoltunk. Az izlés végtelen megváltozása daczára „A tékozló“ becses szimbóluma, gyönyörű poéise még mindig hatást tud csinálni. A szereplők közül Sziklayt illeti dícséret mesteri játékáért.

Öngyilkos mágnások.

Utban van már Károlyi Ferencz holtteste a Kaplony-nemzetség sirbolta — hazája felé, a hol szegény öngyilkos végakarata szerint megnyugodni kívánt.

A szalonokban pedig mint ilyen alkalmkor rendesen, megerednek a beszélgetések régi hasonló esetekről — szomorú történetek reminiszzenziáit elevenítik föl olyan férfiakról, asszonyokról, a kik önmaguk dobták el az életet, megunva viselni terhét, melyet ha boldogtalanok vagyunk, nem enyhít se a gazdaság, sem a bíbor.

A negyvenes évek felé rendkívül fényes szalont tartott a fővárosban Zichy Emánuel gróf, a Zichy családnak Ferraris vonalából származott híres gavallér.

Neje angol nő volt, miss Strachan egyik az akkori társaság legszebb asszonyainak.

Házasság életük rendkívül boldog volt, s a különben is rideg konvencziók közt, merev társadalmi szabályok légkörében nevedekett angol nő előt ismeretlen volt a léha kalandok fogalma.

1851-nek szomorú farsangján, a mikor a főrangú világ is nagyon csöndes összejöveteleket tartott, — megismerkedett Sarah gródnő egy deli lovaggal, a ki rövid időn megnyerte az addig oly szigorú asszony vonalmát.

Híres nőcsábító volt a lovas bizonyosan az igazi, a ki minden nő életében előfordul egyszer s a kinek épen olyan bajosan áll ellent a selymes boudoirok urnője mint a szegény asszony, a kit nem őriznek se társadalmi szabályok, se konvencziók.

A lovas nemcsak merész, de erőszakos is volt szerelmében.

Egy izben, viharos őszi este volt, az utcákon halványan lobogtak a lámpák mikor a rejtet lépcső kis kulcsát magához véve fölment ideáljához.

Tudta, hogy férje ilyenkor a kaszinóban sokkal jobban el van mélyedve az écarté-játszmába semhogy azt a legszebb, legszerelmesebb asszony kedvéért is abbahagyja.

— Ez nem tarthat így my dear . . . vagy én vagd ő . . . szakítsa szét ezeket az átkos kötelékeket és jöjjön velem. El messze délnek forró tűznyarába, ahol a földhig aranyként csilámlik a nap izzó, lángoló sugarai-ban, oda, a hol a szent folyam reszket a hold fényében.

Ékesszóllóvá vált a gyöngye asszony lábainál az az ember, aki pedig dadogott is így kissé — s ez a szokása még évek mulva is karakterizálta különben éles és logikus, espritvel teljes parlamenti beszédeit.

A férfi elementáris szenvedélye a szép asszonyra is átragadt:

— All right, — mondotta szilárd hangon — de jegyezze meg magának mylord, hogy abban a pillanatba a melyben megcsal, én halott vagyok.

A komoly szavakat forró lázas csókok fojtották el a szép nő ajkán s a lovas túl boldogan, a győzelem édes mámorától kábultan osont ki a palotából.

És aztán, mikor a szép asszony másnap este kihajtatott a vasúthoz, — a hol megállapodás szerint a férfinak ott kellett volna lenni — a közönyös utasokkal telt pályaudvaron sehol sem látta a lovagját.

Az óra mutatója kegyetlen ridegséggel aladt előre, percekre darabolva az életet,

utas utas után jött, kocsik robogtak, csak az nem érkezett, a kit szerelmes szívvvel, kétségbeesett vágygyal várt egy nő, sűrű lefátyolozva és elrejtve magát a bejárat egyik oszlopának árnyékába.

Oh! ha itt meglátnák! Érezte hogy a szegény ölné meg.

Egyszerre élesen, hosszan füttyentet a mozdony, a jelzőharang harmadszor is megkondult és lassu nyikorgással, mint egy füstöt és tüzet okádó szörnyeteg mozgott ki a vonatsor a pályaudvarból.

A boldogtalan asszony, láztól összevörösödött fogakkal ugrott besgy bérkocsiba és zokogástól elcsukló hangon mondta meg neki hová hajtsan.

A Lipótváros egyik utcáját nevezte meg a hol imádója akkortájtban özvegy édes anyjával lakott.

A portás bámuló szemekkel ismerte fel a sűrű fátyola alatt is az egész fővárosban ismert szép asszonyt — s még jobban bámult, mikor megmondta, hogy sürgősen kíván a gróffal beszélni.

— Az lehetetlen! Hiszen ő méltósága ma hajnalban utazott el, ha jól tudom. Olaszország felé, hogy régen terveztet afrikai vadászatára induljon.

Rövid ut volt az hazáig, de a Golgotha utja. A szerencsétlen asszony érezte, hogy mindent egy kocsikára téve, elvesztette ajátszmat, elveszítette az életet is.

Angol volt. Határozott a szerelmében, határozott a konzekvenciák elviselésében is.

Íróasztalához ült és egy halvány lilaszin Bath-féle papírt véve elő virágsziromhoz hasonló betűkkel írta rá:

— Ön megcsalt. — Én meghalok. All right!

Borítékba tette és elküldte a palotába. Hadd küldjék utána Triesztbe — Akár Brindibe is már!

Más nő talán utána ment volna a hűlen lovagnak, ő nem tette . . . büszke volt arra, hogy szerelmét erőltesse, mely immár kilobbant.

Hiszen ha lovagja még szerette volna, nem szólik meg előle és nem hagyja itt a kétségbeesés és szegény prédájául.

Habozás nélkül lépett a szekrényéhez és egy üvegesét véve elő fiókjából, szóltanul fölhajtotta a sötétzöld színű folyadékot.

— Fare-well, te szép világ, boldogság, szerelem, élet, farewell.

Mikor hire futott, hogy mindenki által becsült, szeretett szép asszony öngyilkos lett, óriási volt a szenzáció.

Kocsi kocsit ért a lakás előtt és ravatala, melyen feküdt, mint egy alabástrom szobor, virágerdőhöz hasonlított.

Sirt a férje, sirtak a barátok s mikor vége lön a gyászpompának, megindultak a találgatások, az ondit-k s az öngyilkosságot csakhamar kapcsolatba hozták egy bizonyos daliás ifju oroszánvadászataival a ki hosszú időre bucsut mondott a pesti szalonoknak.

Valóban sohasem derült ki a dolog, későbbben meg nem is kutatták.

Nemcsak a sirokat, az emberek emlékezetét is befödi a moha és talán regényszámba mennének az ilyen ócska históriák, ha a budapesti református templomban egy márvény szarkofág nem hirdetné Sarah Stachan emlékezetét, a ki ködös albionból szakadva a magyar földre, itt aluszsa köztünk örök álmát.

Czelesztin.

Apróságok.

Jól ismeri.

— Komé! hiszen ez nem bor, hanem csak lőre!

— Fogja ke' még ezt jobban is szidni, mikor majd keresztbe áll tőle a szőme!

A nagyevő.

A: Ezt a Komáromit sehol se látják szívesen, ugyan mi lehet ennek az oka?

B: A gyomra.

Operáció alatt.

Beteg: Jaj! Mindjárt meghalok, doktor ur!

Orvos: Tessék!

Jól ismeri.

— Látja, vendéglős ur, erről a fogasról lopta el az ön volt pinczére a vadonat új tavaszi felöltőmet.

— Már azt nem tehettem, sokkal jobban ismerem én őt, ő itt nem hagyta volna a szép rézfogast sem.

Tűnődés.

Szabó (monologizál). Most már igazán nem tudom, hogy a fiatal báró urnak drágábban számítsam e fel a mayyar ruhát, mivel fizetni úgy sem fog, vagy pedig olcsóbban, nehogy olyan sokat károsodjam?

CSARNOK.

Három levél.

Írta: Vértessy Gyula.

A kis Györgyike — így hívtuk magunk közt a szép, leányarcu, fiatal szőke poétát, Major György urat — nagyon szerelmes volt valakibe, a kihől minden áron ki akartuk volna ábrándítani. Nagy okunk volt rá. Mert Györgyike, ez a ragyogó szemű, lelkes arcu fiatal legényke a versírásán kívül semmiféle dologhoz nem értett annyit sem, mint a megszületett gyermek; szóval éhletetlen és koldus volt, mint a legtöbb isten kegyelméből való poéta.

Megpróbáltuk betenni valami csendes, nyugodalmas hivatalocskába, de a második héten már kitették onnan a szűret, mert egy hét alatt csak egyszer ment be a hivatalba s akkor is a legnagyobb kellemetlenséget okozta a bankjának, egy csodálatos együgyű séggel megfogalmazott üzleti levélben szórakozottságból, szerinte »rongyos« pár ezer forintnyi számadási hibát követvén el.

— No bizony, — mondogatta teljes meggyőződéssel — mintha valami nagy dolog lenne ez a rongyos pár ezer forint!

Soha életében nem látott ezer forintot egy rakáson, hanem ezért nem imponáltak neki az ezresek, miuden koldusmivolta mellett sem.

S abban a szent hitben került ki kis állásából, hogy igaztalanul bántak vele. És elhatározta, hogy többé nem hajtja szabad fejét a hivatali járomba.

— Inkább koldus maradok, de szabad!

Mi sem természetesebb, minthogy ilyen elvek hangoztatása és ama szomorú tény megállapítása után, hogy Györgyike a verseivel és egyéb írásaival még annyit sem keres, hogy tisztességesen megélhessen — minden erőkből azon voltunk, hogy őt kiábrándítsuk ebből a szerelemből, melynek »tárgyi tényálladéka«, mint a »cinikus« megjegyezte, egy hosszú dereku, sápadt arcu fehér személy, a ki szegény, mint a templom egere.

Hogy ez a fehér személy nem egészen

rut, azt a »czinikus« is elismerte, sőt egy ízben kijelentette Györgyike előtt, hogy a leánynak kárhozatba vivő szép szeme van ugyan, de azért okos embernek nem kell mindjárt belemenni a kárhozatba; mire Györgyike azt válaszolta, hogy ő nem okos ember, hanem szerelmes, a ki igenis, bele akar menni a kárhozatba, mert ez a kárhozat neki gyönyörűség, a világ legnagyobb, gyönyörűsége, mely nélkül az egész élet egy fityinget sem ér.

— Különbözik is csak olyan rossz máju vén legény, mint te, nevezhetik kárhozatnak azt, ha valaki el veszi feleségül a föld leggyönyörűbb teremtményét, azt, a ki a legnagyobb, legnemesebb és legodaadóbb szerelemmel szereti őt és a kit ő is az imádásig, a rajongásig, az örülésig szeret.

— Hiszen szeresd fiacskám, az nem baj, de ne vedd el, mert abból baj lesz.

— Ha nem vehetném el, belehalnék!

— Dehogyan halnál! Különbözik reád nézve is és reá nézve is talán még a halál is jobb megoldás lenne, mint ez a házasság.

— Te szerinted, a kinek nincs se szived, se lelked, se gyöngédséged! Tudod is te, mi az a szerelem? Egy ilyen vén cinikus!

— Szóval, te javíthatatlan vagy! Erős elhatározásod, hogy Gizikét elveszed! Es mire veszed el, ha szabad kérdeznem?

— Mire? Arra, hogy szeretem. Azt hiszem, ez az első kellék a házassághoz.

— Kevés kellék! Egy biztos jövedelem többet érne!

— A jó isten még se sem hagyta el azokat a kik benne bíztak!

— Ez a bizalom nagyon szép, de ha a Gizike mamájának csak egy csepp esze is van, hát nem adja hozzád a leányát.

— Csakhogy Gizike, a ki különben a legjobb, legengedelmesebb leány a világon, ebben az egy dologban nem hallgat a mamájára. Szeret engem és az enyém akar lenni. És az enyém is lesz, ha ég és föld ellenünk esküsznek is! Mert ismétlem, inkább meghalunk, mintsem lemondjunk egymásról.

Györgyikének ezután a kuriai döntvény szerűleg hangzó kijelentése után határozottuk el a cinikussal együtt, hogy most már csakugyan komolyan hozzá kell fogni a kiábrándítási munkához.

Megvalloim, én hamarjában nem találzam semmiféle alkalmas eszközt erre a célra, de a »czinikus«, a kit különben Vass Tihamérnak kereszteltek, s csak mi nevezük őt el cinikusnak, sajátságos, nemtoródomszerű, semmit fel nem vevő és minden gyöngéd, pocétkus dolgot lenéző modoráért, ő hamarosan készen volt a terével.

És mikor elmondta ezt a tervét, akkor nem a cinikus beszélt belőle, hanem a gyöngédszivű, nemeslelkű, jó barát:

— Meg kell menteni azt a kölyköt, mert különben ostobaságot követ el. Azt hiszem, használni fog neki, ha elmondom őszintén az én történetemet. Elégge hasonló a helyéte. Ha van még egy kis józan esze, hát megérti, a mit meg kell értenie. Világosan fogok vele beszélni. A megmentése kedvéért tulságosan is őszinte leszek. Mindent elmondok neki. Még azt is, a mi nekem talán fájni fog. Mert kell, hogy fájjon az emlékezés életem legboldogabb és legnyomortalabb idejére. Meg azután a beheggedt sebeket kár feltépni. De megteszem a kölyök kedvéért. Mert szeretem és sajnálnám, ha úgy elzültenék mint én.

— Te beszélsz elzülésről? A legjobb nevé festők között emlegetnek, jutalmakat kapsz, a képeidet mind eladod! Mi kellene még?

— Mi kellene? Az, hogy magam is tudjam magamról, hogy érek valamit. De nem tudom ám! Csak azt érzem minden újabb dolgomnál, hogy rosszabb az előbbinél és hogy semmit sem tudok úgy megcsinálni, a hogy elképzelem. Valami mindig hiányzik belőle. Nevezük ezt a valamit zsemlítátnak, teremő őserőnek, vagy akárminék, de az mindenesetre olyan valami,

mely nélkül a művészeti vagy költői munka semmi. Érzem én, hogy gyöngé, közepes legény vagyok, holott első lehettem volna az elsők között, ha meg nem bénít a nő. Ez tépte ki a szárnyaimat, melyekkel repülni tudtam volna. Most már csak a földön mászhatok. S ettől félttem Györgyikét is. Nagy ember lehetne belőle és tönkre fog menni egy haszontalan szerelem miatt! Holnap hozd el hozzám. Majd mutatok neki valamit Talán használni fog!

Másnap beállítottunk a cinikus műtermébe.

Megmutogatta a vázlatait, beszélt egy csomó közönyös és unalmas témáról, végre pedig egy kis ébenfaszekrénykéből kivéve néhány levelet, leültetett mind a kettőnk a műterem sarkában levő török sátor alá, ő pedig elővéve kis angol papipáját, rágyújtott és beszélni kezdett:

— Kedves öcsém, Györgyike! Itt van három levél, ezekkel akarlak én téged gyógyítani.

— Bocsáss meg, de...
(Vége köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése.

Debreczen, január 15.

Készáru változatlan

Okt. buza	9.50-9.52
Tav. buza	8.06-8.08.
Tav. rozs	5.80-5.82
Tavaszi zab	4.90-4.91
Majusi tengeri 1899	-----
Julius tengeri	-----
aug.-szep. tengeri	-----

Kőbányai sertéspiaccz. j a n u á r 14 Magyar elsőrendű: Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 56-57 krajczárig Közép (p.-kint 251-320 klg. sulyban) 57-58 1/2 kr. Könnyű (páronkint 250 klg.ig terjedő sulyban) 57 1/2-58 kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felüli sulyban) 56 1/2-57 krajczárig, közép (páronkint 240-260 kilogramm sulyban) 56-56 1/2 krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 57-58 krajczárig

Bécsi sertésvásár. A st.-marxi központi vásárocsarnokban ma megtartott sertésvásárok bejelentettek 9156 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertés 4823 darab magyar hizott sertést, összesen a 551 darabot. Az üzlet pang.

Sertéslétszám: 1899. évi január hó 9-ik napján volt készlet 42759 darab, 1899. január hó 9. napján felhajtott 515 darab, 1899. január hó 9. napján elszállított 991 darab, 1899. január hó 9. napjára maradt készletben 64891 darab. — A hizott sertés üzleti-nyozata: lanyha.

Jezésekgy: kilogrammonként élő sulyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 49-49 krajczáron, kivételesen 50 krajczáron, középminőségű sertés 46-47 krajczáron, könnyű sertés 41-43 krajczáron, fiatal sertés 36-39 krajczáron.

Budapesti sertés-konsumvásár. A ferencvárosi petroleum rakodánál levő székes-fővárosi sertés-konsumvásár árjegyzése december 12-én. Készlet 816 darab. Erkezett 847 drb, összes felhajtás 1663 darab, elszállított budapesti fogyasztásra 872 darab, eladatlanul visszamaradt 791 darab. — Napi árak: 120-180 klg. sulyban 44-46 krig. 220-280 klg. sulyban 44-47 krig, 320-380 kg. sulyban 45-47 krig. Öreg nehéz 44-46 krig. Kivételes árak — krig. Malacok 36-40 krajczárig A vásár hangulata élénk volt.

Borjuvásár. j a n u á r 10. Felhajtott 147 szopós, borju rugott bárány, 61661, 1221 9 belföldi, 24 tirol, 160 bécsi öltött borju. A pangulat élénk.

Buza. Tiszavidéki. 100 m.m. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajczáron,

150 métermézza 80 k, 9 forint 15 krajczáron 300 mm. 79.5 k, 9.15 frton, 100 mm. 78 k. 9 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 100 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 krajczáron, 100 mm, 79.5 k. 9 forint 15 krajczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajczáron vegyes, 100 mm 80 b. 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8 90 forinton. 500 mm. 76.5 k. 8.40 forinton, mind három hónapra:

Pestvidéki, 300 mm, 80. k, 9.10 forinton sárga, 1.50 mm. 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 793 k 9.20 frton, 100 mm. 80 k. 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9,3 0 forinton, 200 mm, 80 20 8 60 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton 200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8,85 forinton vegyes, 100 m.m. 79.5 k. 8,90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8,90 forinton 100 mm, 77 k. 8,90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8 90 forinton, 100 mm. 78,5 k, 8,70 forinton 300 mm, 77 k, 8,90 forinton, 100 mm. 79 k. 8,90 forinton 200 mm, 78,7 k, 8,90 forinton, 100 m.m, 78 k 890 forinton 100 mm, 86,8 k. 8,90 forintos mind három hónapra.

Bánsági. 100 mm, 79 k. 9.10 forintot, m.8 m 77 k. 8,60 frton vegyes, 200 mm, 01 k74060 forintos vegyes. mind három hónapra Tengeri az egyedüli szilárd czikk. A hideg időjárás folytán jobb az érdeklődés a helyben 460 frtot, budapesti paritásra 4.45-4.58 frtig fizetnek. Nagybecskerekén 200 mm.-ért 4-frtot fizettek prompt szállításra.

Nyilatkozat.

Boldogult férjem, néhai V á g ó Eie, a Neuschlosz-féle tananyag részvénytársaság főkönyvelője, ki 1898. év november hó 25-én a

Nemzeti Balesetbiztosító Részv.-Társaságnál

baleset ellen biztosította magát, 1898. évi december hó 9-én baleset következtében elhalálozván, nevezett társaság a teljes biztosított összeget, azaz 20.000 koronát nekem a legrövidebb idő alatt kifizette.

A »Nemzeti Balesetbiztosító Részvény-Társaság«-nak ezen gyors és méltányos eljárása folytán indítatva érzem magamat, hálás köszönetemet nyilvánítani.

Budapest, 1899. január hóban.

Örv. Vágó Edéné.

Előttünk:

Dr. Berger Mór.

Dr. Ödönty Miksa

GASCARADIN

RADITZ.

legjobb szer **SZÉKREKEDÉS. GYOMOR- és MÁJBAJ, ÉTVÁGYTALANSÁG. SÁRGASÁG, ARANYÉR, ELHIZÁS, VÉRTÖDÜLÉS és FEIFAJÁS** ellen, kitűnő **VÉRISZTÍTÓ.**
Orvosi tekintélyek által kirobbanva és ajánlva.
1/2 doboz 60 kr., egész doboz 1 frt 10.
Az összes előzetes beutalása esetén bérmentve

MIRTUS-CRÈME

10 év vége

zsírmentes és ártalmatlan finomított és szepítő **KÉZ- és ARC-CRÈME.**
Nappal is használható!
Eszközt minden **BŐRHIBÁT, agym. SZEPLŐT, MAJFOLTOT, BŐRÁTKÁT, BŐRHÁMLÁST, PATTANÁST** stb. — 1 tégely ára 1 frt. — hozza
PULCHERADINPOUDRE
1 doboz 50 kr., (fehér, rózsas vagy krém)
PULCHERADINSZAPPAN
bőrfinomító, remek illatú, nagyon tartós, 1 drb 40 kr., 3 drb 1 frt 10 kr.

MIRTUS-FEHÉRÍTŐ

vörös kezek, barna kezek, vörösdótt arcz, orr ellen az egyetlen gyógyszer. 1 üveg 2 frt.
Számítlan elismerés level! Készíti és szétküldi:
RADITZ ROBERT ügyvezető-**APOSTOLHOZ**
tára az
Budapest, VIII. József-körút 64.
Baross-utca közelében.

alapkolet

RÓZSA LAJOS

női divat termében Debreczen Kistemplom bazár.

Tulhalmozott raktár miatt rendkívül

Leszállított árak mellett

lesznek eladva.

Téli kabát	—	—	—	—	—	6 frt feljebb
Téli kabát prémmel	—	—	—	—	—	10 frt „
Szörme gallér	—	—	—	—	—	12 frt „
Körköpeny bunda bélésel	—	—	—	—	—	20 frt „
Gyermekek köpenyek	—	—	—	—	—	4 frt „

Modell darabok

Blousok diszített női kalapok

fél árban

RÓZSA LAJOS

női divat termében.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSZKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZIERH IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggéppel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal 50 történeti térképpel, 8500 szövegoldallal.

Megjelenik tizenkét kötetben

famentes, tehát soha nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára

rendkívül díszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászontáblával

8 frt.

Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmiképp sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebocsáttatni.

Egy-egy füzet ára 30 kr.

A füzetes kiadáshoz díszesbortécsi táblák szállítanak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárunknál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával

a) kötetenkint utánvéttel bérmentve,

b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

*

A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy a kiadóhoz intézendők.

*

Tájékoztató képes prospektust

vagy

mutatványfüzetet

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténeti mű jelenik meg magyar nyelven. Terveiben, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az életkönyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez.

Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történeti térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített történelmi muzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a mindőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műremekéről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értékét adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik.

Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltségének tanítója barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen.

A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek

irodalmi intézet részvénytársaság.

Előfizető gyűjtők szíveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.